

En verden til forskel - 5

Indledning

I det sidste nummer af Hus Forbi læste jeg en historie, som gjorde stort indtryk på mig. Det var historien om Lasse Helmer Sørensen. Lasse var i slut-halvfemserne hovedpersonen i den mest sete portrætudsendelse i DR's historie nemlig: "**Porno-Lasse - så længe jeg synes, det er sjovt**". Og udsendelsen handlede om, hvordan Lasse under mottoet "Hvis det er sjovt, så er det godt!" eksperimenterede med sin seksualitet. Jeg kan tydeligt huske fra min gymnasietid, hvordan dette fænomen "Porno-Lasse" var en landeplage. Han var en overgang også tv-vært på DR2. Men i Hus Forbi kan man læse, hvordan det ikke blev ved med at være sjovt. Druk, stoffer og sex med utallige kvinder og mænd førte sammen med den store berømmelse til at Lasse blev en anden. "*Privatmennesket Lasse smeltede sammen med Kendis-Lasse, og Kendis-Lasse måtte alt!*" står der. Det blev sværere og sværere for ham, at finde ud af, hvem han selv var. "*Jeg gik hele vejen*" siger Lasse i interviewet. Og lidt efter lidt endte Lasse først i misbrug af alkohol og stoffer og senere i hjemløshed som landevejsvagabond. Det var umuligt for mig at finde et anstændigt billede af Lasse fra hans karrieres højdepunkt. Men sådan her ser Lasse ud i dag i Hus forbi, hvor den glade historie er, at han er blevet frivillig kok i folkekøkkenet "Bænkevarmeren".

Vi investerer altid

Lasse investerede sig selv i noget. Noget som viste sig at give bagslag. Han tænkte, at han kunne stoppe, når det ikke længere var sjovt.

1. Men det du og jeg investerer i, gør noget ud af, poster energi i, går op i, bruger kræfter på, prioriterer - det stopper aldrig dér, det planter ALTID noget, **det giver ALTID et eller andet afkast**. Det har en effekt.

2. Og **vi investerer altid i noget**. Man kan ikke vente med at investere eller lade være med at investere. Hver eneste dag, hver eneste minut er en investering i et eller andet, som vi vælger. Og det gør livet alvorligt - men det gør det også spændende. For det betyder, at

det ikke er lige meget, hvad du gør med dit liv. Din tilværelse er ikke ligegyldigt, den har en mening. DU kan gøre en forskel!

Verden eller Guds rigdom?

Vi skal læse en historie om en anden fyr, som ligesom Lasse gik hele vejen og investerede i noget, han tænkte, hans liv afhang af. Det var ikke det at have det sjovt, men det var materielle goder.

En mand fra mængden råbte: »Mester, sig til min bror, at han skal dele min fars arv med mig!« Jesus svarede: »Gud har ikke sendt mig for at være dommer i jeres retssager.« Så tilføjede han henvendt til de omkringstående: »Vogt jer for al slags pengebegær, for økonomisk velstand kan ikke skænke jer livet.« Derpå fortalte Jesus en historie: »En rig mand havde en gård, hvis marker havde givet en rekordstor høst. Han spekulerede derfor på, hvad han skulle gøre, for han havde ikke plads til den enorme høst. Til sidst sagde han til sig selv: 'Jeg vil rive mine lader ned og bygge nogle endnu større, så jeg kan få det hele under tag. Derefter vil jeg tage den med ro og sige til mig selv: Nu har du samlet nok til mange år, og det er på tide, du nyder livet. Spis, drik og vær glad!' Men Gud sagde til ham: 'Du er en tåbe! I nat skal du dø! Hvem skal så have alt det, du har skrabet sammen?' Sådan går det den, der kun tænker på at samle sig rigdomme på jorden uden at kende rigdommen fra Gud.« Luk. 12 13 - 21

Manden i lignelsen her er en dygtig fyr. Han er driftig, entreprenør, innovativ. Han har vel opnået det, mange af os drømmer om: En formue så stor, at vi kan leve resten af vores liv uden at røre en finger. Han er datidens **Janus Friis**, som blev milliardær på at opbygge og sælge Skype. Og det er jo flot! En kæmpe gave! Og han holder i menneskelig forstand en passende tale for sig selv - en tale de fleste af os sikkert også ville holde: "*Put pengene i banken og slap af! Nyd livet og hav det rart. Og urolige sjæl: Ti nu stille og slå dig til ro! Det skal nok gå alt sammen nu hvor du har så meget!!*"

Men midt i idyllen, drømmescenariet, kommer der bud fra Gud om at den rige mand er ved at begå en elementær fejl! Sit livs brøler. Han har holdt den helt forkerte tale for sig selv! Han har satset alt på noget, som hans liv slet ikke afhænger af! Han har spillet på den gale hest. Og moralen er ikke til at tage fejl af: Lignelsen er det man kalder for en "**Memento mori**" = Husk du skal dø! Invester i Guds rigdom mens tid er! For når vi ikke tænker på

Gud i vores daglige investeringer, er vi tåber. Det, livet kommer an på, er at være "rig hos Gud".

At samle skatte i himlen

Men hvad vil det egentlig sige?? Hvad er det for nogen investeringer, hvor afkastet gør os rige hos Gud og giver afkast ind i evigheden? Det Gud også kunne have sagt til den rige bonde er: Du er ikke skabt til at se fjernsyn eller bygge større lader! Du er skabt til at bygge mennesker op! Sætte gode ting i gang! Give mennesker en chance til! Lade livet og glæden få plads! **Det paradoksale ved Guds investeringsmodel er, at det er en rigdom at gøre godt mod andre mennesker!** Rig hos Gud vil sige, at vi har taget den model til os som han gav Israel og som Jesus selv talte om og modellerede: At have et givende sind: Give liv, tro, kærlighed, håb, tilgivelse. **Det gælder ikke om at samle sig skatte men om at sprede dem!** Det var derfor den rige bonde i virkeligheden var så fattig.

Alt er til låns

Og det er slet ikke nogen ny tankegang, Jesus introducerer her! Gud har siden tidernes morgen altid haft en forståelse af rigdom, som er væsensforskellig fra vores. Mht. materielle goder siger han lige op i hovederne på os: Det er faktisk sådan, at jeg ejer...ALT! **Landet tilhører jo i virkeligheden mig. Derfor må I ikke sælge noget af jeres jord for bestandig, for I er forpagtere og har kun fået det til låns.** 3. mos. 25, 23. etc...Men vi betragter os ikke selv som nogen, der kun har noget til låns. Vi tænker som manden i lignelsen: **'Jeg vil rive mine lader ned og bygge nogle endnu større, så jeg kan få det hele under tag. Derefter vil jeg tage den med ro og sige til mig selv: Nu har du samlet nok til mange år, og det er på tide, du nyder livet.'** Vi siger også mit arbejde, min lejlighed, mit studie, min by, mit tøj, mit fjernsyn, min bil, min iphone.....!! Men det er alt sammen kun til låns!!!

Lignelsen er en **advarelse OG en opmuntring**: Advarslen er: Gud kan kalde sit lån tilbage når som helst: I dag, i morgen, næste år. Nogen har oplevet lidt af dette pga. finanskrisen eller skybruddet. Og vi bliver chokerede, fordi vi siger: Min bil, mine feriebilleder, min lænestol, mine penge.... Rebekka på 5 havde fået en gammel mobiltelefon at lege med. Den lå mest bare i en skuffe, og for et par måneder siden, da vi havde en på besøg, som virkelig manglede en mobil, tillod jeg mig at forære den til vedkommende. I går opdagede

Rebekka så at den var væk. Og jeg måtte fortælle hende, at jeg havde foræret den til en som virkelig stod og manglede sådan en... Og hun skreg! Det var MIIN mobil. MIN, MIN, MIN!!!! Og hun har jo så den undskyldning, at hun kun er 5 år. Men jeg tror mange af os ikke har en meget mere udviklet forståelse af den sandhed, at alt blot er til låns, end hende. Vi er administratorer og vi kan miste alt! Ja vi VIL miste alt - selv vores eget liv! Og det kan jo lyde forfærdeligt! Men det er det IKKE, hvis vi virkelig tager Guds rigdom til os! Og her kommer opmuntringen: CS Lewis har sagt: "**Det menneske, der har alt OG Gud, har ikke mere end det menneske, der kun har Gud**". Hvis vi tænker som den rige bonde eller som Lasse, så er det forfærdeligt at tænke sig, at alt er til låns og når som helst kan blive inddraget. Vores høst, vores anseelse, vores ting, vores helbred, vores elskede, vores liv... Men når vi ser den uendelige rigdom, vi har i Gud - at livet ikke afhænger af alt dét, men af HAM - så behøver vi ikke være så bange. For vi kan miste alt og vi vil miste alt: Men vi vil aldrig miste GUD og det, der er rigdom hos ham!

Kloge investeringer

Og jeg tror, at denne meget simple kendsgerning er meget nem at forstå, MEN vores virkelighed er, at der bare er en hel masse, der trækker i os for at komme til at følge i hælene på den rige mand eller Lasse: Satse på at have det sjovt. Satse på at have nok til at kunne nyde de materielle goder. (Jeg var i Hong Kong i sommers, og jeg var chokeret over hvor tydeligt det var, hvad der tæller dér: Alle for stressede rundt med deres Ipads og flere og flere unge mennesker fravælger at få børn, fravælger at gå i kirke, fravælger venskaber for at investere alt de har i én ting: Profit på bundlinjen. Det var som en dybt religiøs by. Men Guden var penge. Og Jesus siger TÅBER! I skal investere i Gud!)

Men formaningen gælder os alle: Invester i Gud, når du flytter hjemmefra og begynder dit voksenliv: Hvilken plads skal han have? Hvad ville være klogt af dig at investere i ham og hans rige? Invester i Gud, når du får en kæreste! Hvilken livsstil vil du gerne have? Er hun også en, der ønsker at investere i noget, der giver afkast ind i evigheden? Invester ISÆR i Gud, når du bliver gift og danner familie! Hvilken plads skal Gud have? Skal I være en familie, der presser ham ind i dagligdagen? Takker ham for maden og livet? Beder aftenbøn? Kommer fast sammen med andre troende i kirke? Sørger for at I bliver præget så meget som muligt af Guds rigdom, som er så himmelvid forskellig fra denne verdens rigdom? For sandheden er: Vi går alle og investerer hele tiden. Spørgsmålet er ikke, OM vi

investerer, men HVAD vi investerer i! Og jeg må bare sige: Jeg ønsker ikke, at Gud skal sige om mig, at jeg er en tåbe! At jeg har satset på den forkerte hest. At jeg har investeret i noget, som mit liv slet ikke afhænger af!

Jeg havde det store privilegium at vie nogen gode venner her fra kirken i sommers. Og deres overskrift og det de havde stående i deres ringe var: Jeg og mit hus vil tjene Herren. Sådan her formulerede de det: **Vores fælles udgangspunkt i forhold ægteskab og liv er Josva 24, 15: "Jeg og mit hus vil tjene Herren" . Vi er sat på jorden for at tjene Ham, og dermed vores næste. Vi vil arbejde på at få et åbent, tjenende og kærligt hjem. Det indebærer hårdt arbejde, men med en god arbejdsgiver!**

Det er klogt!!! Og nu står det i deres ringe, så nu kan de ikke løbe fra det - heller ikke når hverdagen melder sig, og livets udfordringer banker på, og naboerne har fået et nyt og større fladskærmsfjernsyn, eller Buster ikke vil sove om natten. (Hvis vi ikke bevidst vælger at investere i Gud hver dag, så ender vi som den rige bonde og Lasse med at være lænket til et eller andet, vi derimod tror vores liv afhænger af. For langt de fleste er det noget så fantasifuldt som villa, Volvo og vovse. Og det er ikke fordi et parcelhus i provinsen er af det onde. Tværtimod. Vi er meget taknemmelig for vores 84 kvadratmeter ude i Skovlunde. Men det er tåbeligt at investere i dét, som om livet afhænger af det!! Det er det, mange, mange mennesker gør - og er død trætte af og deprimerede over, fordi det eneste, der sker, når man har skrevet under på lånene, er, at man dag for dag investerer i noget livet ikke afhænger af! Livsprojektet er dødssygt og trivielt og meningsløst og gør ikke en verden til forskel overhovedet!!!! Og for at holde det ud, bliver man nød til at leve sig ind i pseudoverdener som X-faktor og Skjulte talenter. Alt imens Gud ser ned på os og vores alt, alt for skjulte talenter, som vi ikke investerer i hans rigdom!)

Nej vi skal investere i det rigtige, og vi der sidder her er ligeså heldige som den rige bonde, for Gud har også advaret os inden lyset som med et fingerknips slukker for os: **Memento mori! Husk du skal dø! Og hvem skal så have alt det, du har skrabet sammen? Investér i det rigtige mens tid er!**

Hvad hvis vi levede med investering i Guds rigdomme for øje?? Levede som om vi forstod, at alt er til låns, at vi bliver rige af at sprede, at vi er skabt til at give, at livet ikke afhænger af penge eller ære men af GUD? (Vi holdt et lille kursus for nye netværksledere i mandags

og jeg sagde til dem: Når vi nu sidder her og kigger på hinanden, er det så ikke tydeligt, at vi er skabt til at være noget for andre? De er et godt eksempel på nogen, der dag efter dag investerer i noget andet end deres egne lader. De beder for folk, er gæstfrie, er betænksomme, er overbærende.... Og jeg sagde til dem, som jeg gør næsten hver gang jeg snakker om netværksgrupper: Tvivl ikke på, hvilken verden til forskel du kan gøre i et andet menneskes liv!! Og det samme kunne vi jo sige til hinanden her! Martin Luther: "**Gud har ikke noget at bruge dine gode gerninger til, det har din fattige næste derimod!**"

Investeringer!

Og jeg kunne godt tænke mig at slutte med nogen små opmuntrende snapshots af små, smukke investeringer i det, som er Guds rigdom.

En fortalte mig, at hun havde delt nogen tunge udfordringer med sin netværksgruppe. En i gruppen havde foreslået at de forpligtede sig til at bede for hende hver dag og smse opmuntrende ord til hende, hvis de fornemmede noget. Og det havde gjort en verden til forskel for hende i den svære tid.

Jeg snakkede med en anden, som fortalte, at han havde et meget lille netværk og følte sig alene, men fordi folk her kom trofast, så følte han nu, at han var en del af et fællesskab: Det havde gjort en verden til forskel.

Jeg snakkede med en fra kirken her, som fortalte mig, hvordan en af jer havde inkluderet hende, da hun kom til netværksgruppe, så hun følte sig tryk og havde lyst at finde ud af mere om Gud: Det betød en verden til forskel for hende!

Jeg snakkede med en, som havde været til forbøn og blevet bedt for af en som havde oplevet at få et billede til hende, som havde ramt lige plet ind i hendes situation. Det havde gjort en verden til forskel.

En fortalte mig at hendes mor hele hendes barndom havde sagt til hende på vej ud af døren til skole, til fest, osv "Gud er hos dig". Det havde gjort en verden til forskel for hende.

En anden fortalte, hvordan det havde gjort en verden til forskel at en kammerat havde inviteret ham med i kirke.

I tirsdags sagde vi velkommen til en hel flok dejligt mennesker, og lod du mærke til, hvordan flere fortalte, at de via dette fællesskab, som består af du og jeg og at vi trofast og vedholdende vælger at følges ad gennem livet og nærmere Jesus, igen havde fået mod på at gå i kirke og give fællesskab med andre kristne en ny chance.

Sidste fredag spiste Anne og jeg frokost med Dorit Otsen, som har startet Reden International, som rækker ud til handlede kvinder i København. Og vi har her i kirken udgjort Reden Internationals frivilligkorps med op til 40 kvinder i gang. Og hun fortalte os IGEN hvilken verden til forskel det gør for en handlet kvinde, der er blevet udnyttet og misbrugt så længe hun kan huske, at møde et venligt menneske, der ikke er på krisecenteret for at tjene penge, men frivilligt, bare for at velsigne hende!!

Prøv og tænk efter hvor mange gange en opmuntring, et smil, en hjælpende hånd, en betænksom bemærkning fra et andet menneske rent faktisk har betydet noget afgørende for dig!

I mit liv er det Gud der har gjort den afgørende forskel for mig. Han har givet mig et helt nyt liv. Han har tilgivet mig alt jeg har gjort galt, og gjort mig til sit barn. Intet kan måle sig med det! MEN mit liv er samtidig en perlerække af erfaringer af, hvordan Gud gennem andre mennesker har hjulpet mig, trøstet mig, vejledt mig, glædet mig osv... Er det ikke sådan for dig? Det er dé ting vi skal sprede om os med, hvis vi vil kende til Guds rigdom!

Jeg har tidligere fortalt om en kvinde fra en af de projekter vi støtter i Nepal som hele sit liv har været lam i benene og kravlet rundt på jorden. En fra kirken tænkte: Jeg tror jeg kan få fat i en gammel rullestol og sender den med én derned. Det lykkedes. Hannah tog den med i sommers. Den betænksomhed, den ulejlighed, gjorde en verden til forskel for hende!

Og så kan vi sammen som fællesskab gøre en verden til forskel, når vi sammen ikke bygger lader men investerer. Vi står faktisk bag nogen projekter i Kina og Nepal, hvor 100 vis af mennesker har fået en hel ny start på tilværelsen og er kommet til tro på Gud. Måske har I læst det i infomailen, men Danida synes faktisk så godt om vores projekter, at de faktisk lige bevilliget os 75.000 kr. til at videreudvikle dem. Og bla Kasper og jeg skal til Nepal for at gøre det til november.

Jeg vil gerne slutte af med en lille film. Det er af en pige, som jeg mødte i Kina i sommers, og som jeg har fortalt om før.... Lisa skriver: Igennem det opsøgende arbejde på gaderne mødte nogen fra teamet hendes far. Han arbejdede som alfons og med sig på arbejde var hans 3-årige datter Ai Xin. Hun virkede meget traumatiseret, var iført noget meget beskidt tøj, og når bilerne kom forbi, råbte hun til dem: "Piger til salg" ligesom hun havde set sin far gøre den ene nat efter den anden. Hendes mor, en 16-årig pige i prostitution, var løbet bort. I løbet af et par uger byggede teamet en tillid op til faderen. Det var meget svært for vores outreach-hold at observere den lille piges hverdag, hvor vi ofte så hende i voldelige situationer og vidne til alt, hvad der foregik på bordellet. Hun måtte sove hele dagen og være vågen hele natten, hvor hun skulle arbejde i gaderne med sin far. Gaderne er fyldt med alfonser og mafia og mange mennesker går med pistoler og knive, for at beskytte sig selv.

Efter et stykke tid gik Ai Xins far med til, at Ai Xin flyttede ind i vores krisecenter. I løbet af et par måneder så vi Ai Xin ændre sig fra at være en indadvendt og traumatiseret pige med et ufatteligt grimt sprog, til en smuk og høflig lille pige. Vi sørgede for, at hun begyndte i børnehaven, hvor hun for første gang i sit liv havde venner på sin egen alder. Faderen har nu også bedt os om hjælp, og vi hjalp ham med at tage det store kørekort, så han kan finde en anden levevej.

Det er noget af det, vi som fællesskab investere i (Film)